

Bez titulu nepřezíješ

Bez vysokoškolského titulu si na trhu práce neškrtnješ. Nebudeš mít šanci získat dobré místo, protože dají přednost titulovaným. Maturita v dnešní době nic neznamená, musíš studovat dál. Chceme pro tebe jen to nejlepší a s titulem dosáhneš na mnohem vyšší plat.

Slýchávala jsem tyto fráze tak často, až jsem si je na dlouhý čas vzala za své. A dřela a dřela a dřela. Protože honba za titulem byla hlavně o tom zatnout zuby a nepolevit. V tu dobu jsem byla tak ponořena do snahy získat titul, že jsem opomněla základní důvod jakéhokoliv studia. Lépe řečeno, co by správně MĚLO být základním důvodem, proč věnujeme škole tolik času a energie. A světe div se, ne, nejsou to ta tři písmenka s tečkou před vaším jménem.

Položte si otázku: „Co je smyslem vašeho života?“. Možná se vám zdá příliš filozofická a nicneříkající. Opak je však pravdou. Ručím za to, že každý jedinec si na ni odpoví jinak. I v případě, že by odpověď měla stejný význam, zvolil by odlišná slova či fráze. V tomto odstavci se vás snažím směřovat k pojmu originalnost. Každý jsme originál. Máme jiné tužby, přání, cíle, dovednosti, charakterové vlastnosti a tak bych mohla pokračovat ještě na dalších minimálně pěti řádcích.

Máte svoji odpověď zformulovanou? Bezva. A teď si představte, že k dosažení toho vašeho konkrétního životního cíle titul není nezbytně nutný. Budete i přesto věnovat vysoké škole to nejvzácnější, co máte? To jediné, co nelze nikdy vrátit zpět? Ano, milý čtenáři, mám na mysli čas.

A tak se stalo, že i po pěti letech věnovaných studiu vysoké školy, pořád v dotaznících zaškrťávám u políčka určeného pro nejvyšší dosažené vzdělání – středoškolské s maturitou. Stále se najdou v mém okolí lidé, v jejichž očích jsem to jednoduše vzdala. Já sama to tak nevnímám, teď už ne. Vydala jsem se zkrátka jinou cestou. Cestou, na které budu spokojenější, šťastnější a ve větší psychické pohodě. Jsem snad bez titulu méněcenným člověkem? I tato otázka často vyskakovala někde ze zákoutí mé mysli. A pokud trápí i některé z vás, věřte, že odpovědí je prostě ne.

Protože frázi, *bez titulu nemáš šanci získat dobré místo*, jsem postupně přetvořila v jinou. Slušnou práci nezískáš bez snahy, ochoty pracovat na sobě a učit se danou činnost vykonávat. Občas vám dokonce postačí chodit na pracoviště s úsměvem na tváři. Věřte, že zákazníci i kolegové to ocení. Dle mých zkušeností je to mnohdy víc, než mít dva tituly před jménem, dva za ním a kyselý výraz ve tváři korunovaný protáčekjícíma se očima kdykoliv po mně někdo něco chce. Že jste už takového inženýra taky potkali?

Abychom měli jasno, rozhodně se teď nesnažím shodit ty z vás, co titul mají. V žádném případě. Dokonce titulované velmi obdivuji a uznávám, že jsou profese, které lze bez něj vykonávat jen stěží. Tyto řádky vznikly kvůli podpoře a uklidnění pro ty, co svá studia taktéž nedokončili nebo o jejich předčasném ukončení přemýšlí.

Byla jsem tam taky. Na tom místě, kdy mezi sebou soupeří dvě odlišné myšlenky. Díky první z nich nechcete zklamat rodinu, lidi, kteří ve vás věřili a podporovali vás. Když se vydáte za jejím hlasem, budete si moct odškrtnout zažitý ideál úspěchu. Dokončená vysoká škola. Na druhé straně číhá nebezpečí, neznámo, zkrátka neprozkoumaný prostor. Ale jak zjistíme, zda tam nečeká něco zajímavějšího? Souhlasím, můžou tam být pády, fiaska a neúspěchy. Pravděpodobně se setkáte i s nimi. Vykoupeny jsou však pocitem sebenaplnění v momentě, kdy se vám vlastním přičiněním dostane pochvaly a uznání za to, co děláte nebo jak to děláte. I bez zmiňovaných tří písmenek s tečkou.